

ประกาศคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตลอดจนการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖๐ ของข้อบังคับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๑/๒๕๕๐ เมื่อ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และ การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และ การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“โรงเรียน” หมายความว่า โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง จากงบประมาณของโรงเรียน แต่ไม่หมายความถึงผู้อำนวยการและลูกจ้าง เว้นแต่ข้อความ ในข้อบังคับนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และให้หมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มา ช่วยงานของโรงเรียนเป็นการชั่วคราวตามมติคณะรัฐมนตรีด้วย

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๔ การอุทธรณ์ การลงโทษทางวินัยจะต้องอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งลงโทษ และต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้ชัดเจนว่าการลงโทษไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม และไม่เป็นธรรมอย่างไร

ข้อ ๕ เหตุแห่งการอุทธรณ์จะต้องเป็นเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

(๒) อุทธรณ์คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลซึ่งวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือผลกระทบแก่จิตใจหรือถึงแก่ความตาย เนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่โรงเรียน หรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจขอตรวจเอกสาร ขอคัดรายงานสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน คำวินิจฉัยหรือมติของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลได้ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางวินัย ให้เป็นดุลพินิจของผู้อำนวยการที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยพิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัย เหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๗ การอุทธรณ์ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อประธานกรรมการ และเมื่อได้รับหนังสืออุทธรณ์แล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือยื่นต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธานกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการเรียกเอกสารพยานหลักฐาน หรือบุคคลมาชี้แจงเพิ่มเติมได้

ข้อ ๘ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ กรรมการผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่อุทธรณ์ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ รวมทั้งให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือสิทธิในการได้รับค่าทดแทน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ

การคัดค้านประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือ ก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้น จะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้น มิได้ขอถอนตัวให้ประธานกรรมการหรือกรรมการที่มีได้ถูกคัดค้านซึ่งอยู่ในที่ประชุมพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตหรือมีมติแล้วแต่กรณี ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๙ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นการอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๔

ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ถ้าเห็นว่าคำสั่งลงโทษนั้น ไม่ถูกต้องก็ให้สั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษ หรือถ้าเห็นว่า คำวินิจฉัยหรือมติของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลไม่ถูกต้องก็ให้แก้ไขหรือกลับ คำวินิจฉัยหรือมตินั้นเสีย

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยหรือมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้กรรมการและเลขานุการแจ้งคำวินิจฉัยหรือมติเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และผู้อำนวยการเพื่อทราบ หรือปฏิบัติ แล้วแต่กรณี ต่อไป

หมวด ๒

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๑ การร้องทุกข์จะต้องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ทราบหรือควรได้ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ และจะร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการ ซึ่งจะต้องมีสาระสำคัญต่อไปนี้

(๑) ระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๒) ระบุความประสงค์ของการร้องทุกข์ และให้นำข้อ ๗ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การร้องทุกข์จะต้องเป็นเหตุใดเหตุหนึ่งต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบของโรงเรียน หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้อำนวยการแล้ว แต่ผลการวินิจฉัยไม่เป็นที่พอใจของเจ้าหน้าที่นั้น

(๒) เจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้อำนวยการใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบของโรงเรียน หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้อำนวยการ

(๓) เมื่อเจ้าหน้าที่ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง

ข้อ ๑๓ เมื่อประธานคณะกรรมการ ได้รับหนังสือร้องทุกข์แล้วให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องร้องทุกข์นั้น

ข้อ ๑๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ กรรมการผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ รวมทั้งให้ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการผู้พิจารณาร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(๓) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา มารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดา ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

การคัดค้านให้นำ ข้อ ๘ วรรคสอง วรรคสาม มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการ

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นหรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยหรือมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้กรรมการและเลขานุการแจ้งคำวินิจฉัยหรือมติเป็นหนังสือให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ และผู้อำนวยการเพื่อทราบหรือปฏิบัติ แล้วแต่กรณี ต่อไป

หมวด ๓

การนับเวลา

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์สำหรับกรณีอุทธรณ์โทษทางวินัย ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษแล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลาและสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันแจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนา

คำสั่งลงโทษฉบับที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งแล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ในกรณีที่ไมอาจให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรงให้นำข้อ ๑๖ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๑๘ การนับเวลาตามประกาศนี้สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายของเวลาตรงกับวันหยุด ให้นับวันเริ่มทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สุวัฒน์ เงินฉ่ำ

(นายสุวัฒน์ เงินฉ่ำ)

ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

สำเนาถูกต้อง

นายบรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์

หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์